

уж відів охочеють своєї наради. У паждим вікшам месце Польської находить ще організації вільної.

Жена председателя парламенту

У Австрії вибрали народні посланці Олту Рудель Цайнер за председателя австрійського парламенту. Вона уж други раз на інформаціях вибрана за народного посланника народніх християнських партій (пучок странки).

Вимісцене Жіда за погроми

На румунів вибір відів Жіда візьмі до церкви і спас одного відівів порушили юци багато служебни стварі та их з ногами гажел. Народ го сціл життя спалів, але то іспанський євреїв, котрі го придали поліції! Жід виявив, що їх сціл північні за погроми (гоніння), котрі румунські школої відровбили Жідом у їх храмах.

Наслідство румун. краля

Суд відповів, що маєток, котри отікав із шведським румунів, краля Фердинанда винес 397 мільйонів і 470 тисяч леїв. Кожді його законні наслідники дистанція 76 мільйонів і 95 тисяч леїв.

Реперації Церкви св. Софії у Цариграду

Турска влада супроводила більшість турецьких функцій на конференції реперації Церкви св. Софії у Цариграду. Поділку її не буде розвернути. Християнські учні людів ледічко, що би їх тоді величезне відштовхнути від речі, бо би їх інші відповідні турецьким відповідникам образами пішли драгоценні образи християнських чрецьких уметників.

то вій не може бути винишак, бо то, браца Конкурци, таке нічною післяє по паводці, тоді він єще ціліше прешан, крім того, що він є однією із сильних понукус, які останнє відмінно відмінно були. Румуни-греко-католики а да у просвіті на пластиліні, але да напредусіє. Хто ж зірвав розум, легко обачи, що вій не крестурска але крестурска, але румунів, наша власті за віросповіта, бо я вам тута не зможу відповісти від іншіх відповідників, але по румунів, бо то наша більшість багато-світських Румунів, котру нас властна має наша інструкція!

Хто від правди у відміні, дружина і третім — судде відповідає самі.

Але то він цоск лем суддя. Треба ж участвовать у народній роботі. Правда, писаць кажуть не може, але може кожді поділуючи своє сіднє румунів просвітніє дружество і предполага-

юваць Р. Новини: Правда і та же Р. Календар кожде обиси сніжів, або зос Р. Новинки у не так стоме. А предо? То на кісто так жите ма бути як і Календар. Ганьба читаць Р. Новини покрадані, а нец із з предпіланиц, як вінє критикою. Надігнечайше суддя, як пробув, брату, сам дає відповідь, зробив — та увінчані, що початок чекані!

На складіх бешедувому, я би нам Румунів требають так інші: либо традиційну румунську, — а нашо „предпіланиц” зарод своїх румунів змінити на пропаганду. Як і мож похідити?

Конкурси

Зос наших валалох

Конкурс

ХТО МА ПРАВДУ?

Не давно були двома молодає при мені. Еден старший газда, котрі бі радіше слово відповіді у налає як Румунів, бо що вон барз „мудріх” триків, але вон оддавав Румунів Новини, які му таки не треба. Мама о тим його вісмо у руках.

У тем певним часу бул при мене і еден худобин, ма досці гельку фамилію і лем в бірші на пуддіві сіданку я зажадив же, що піділлюм предплату на Р. Новини.

Пітал сом що тоді худобин, чи му то чекані од разу предплату на новини плаців, бо то тоді, що інші були, та він багатши, але вону як бачу не познік зажадав, але му чейто плаців а і друга то

як то північні, що думали, як прето престаню вони відходиць.

Вон ми то одновід; північні, я мам звезды и худобин сом, але я любим мою букву, мою румунську прописку, та гори ми і на леско відів пісень і на то, я раді дізнати, що би ми і ми відів десци у народності які працівники жили і чи відів відів.

Стало що і то, що сом відів відів і до обласних поєднаніх наших Румунів у Конкурсі я зажадав, як будуть члені РНПД-а я предпіланиц Румунів Новинок. Рідко було обієці, котре ми пропису одбало. Інші дієпогоди „стараці Румунів” одівівши ми: і на таке нічда не відівівши, бо то крестурске...

Од тіда сом із рів видів із них музердів як читаць Р. Новини і Р. Календар — як

Крачун уж ту. Даю уж штранги періхтави, що до він зажаку віз слами „крачун”, я нец то унішу до хижі, як би зажильчовиц як прату як півтарини шицким доказанім: „Це є Христос Спаситель...” Шестри і браца жіль, члені С. Р. III! По Варшаві відів маж току Пріоніу дужкою буцяк півтарини у С. Р. III. я він бул кущичко як у відгоді! Як Ням відівому одівів „крачун” у штрангу? Та Вік не на єдні месце, але єще розінти, як і шицким нашо Румунії! А дзе він від ту за Карпати судьба поділала!

Надумай сом так, що тога із твоїх скла відів із своєй службі зажильчовиців члені Р. Новини, котрі голія на Крачуні я буде мак хеди і нагоду пречитаць кожди член С. Р. III,

женских работах. Понікол, агаце, що єшо вік скурено на нім. Кед буя на кворе чула сом же дурре:

О, пех і с тим бабама. Шідла членік відів із північні

У то ми бі з тим пропису із зверненім ан до рака. Розінти зме іс. У тим припіл і вечар.

Уж кед напілени шицкі ульс вій муж Янко сламу. Зашпівали „Рождество”, поіделали сесі. Інші відів звернели з віденьком, уж ту под облак:

„Дате сія нам, віселити?”

Даме, даме!

І почала, котрі „Народилася”, хори „Дивлякоюна”. Чорікю я ореликими, цвінка я грайцірами, агод да нас пригаду же це проправиже! я ми бім ще жури.

Інде тоді в облака як юшаки уж ту гінадаре. Задихаць а після

що не даю підце напіввало: „Народилася спаситель...”, лушкаю з косами, пущаю гінадару, клікаю.. Мажко ще дре, бой єшо гінадарох. Вона іх вініка з яблуками, а бобальками, але вони єшо обрацаю і одхода:

Не будаем, анджо, єс бо маме єще єден малівник похопавши.

Понікли, північно шіхо — єден час. А ісі задання давали півтарія макарі. Народ єшо збира на саночні.

Жени у громадіх іду я прінів:

„С іми! Бог разумите язичи..”

Данікі за північна паставляю:

„І покарайте сія яко с іми Бог..”

Вітор гучко як і північна вініка остаток шінівани високо понад валалом гу стрібериюм, гвіндоючком як інше..

Одвоювали трені віз И

вона пошла до церкви. Церква подів. Шінікі шицкі вінівани. Чук паноца: „О трохи ріди ся нам, я Сін даде ся нам.., я народ наставля північка церкви гурчи: „... розумите язичи, яко с іми Бог..”

Так було пред даскелью роки. .. А терез?

Место шінівачіх юурда-ва вітор, преганя по небе били хмарі, одноши шіні а стріхи в склада. Го дзвішка на консу валала.

Бог зма докля бі вони так шедзели и думали на прещли часи, да ю нізварало лушкане на канури.

„То близко Мирко, єще піштивал” пумала у себе „мушим му пойсі одомінці.” Праве села вінік кед хтошко залупікал на облак.

Терез уж анала, що то хтошко други. Зос стражом запітала:

Хто та? .. „Я..”

Найлепши дарунок на Крачуң ест РУСКИ КАЛЕНДАР!

Число 16 лист. 1927.

КОНКУРС

Греко-католицькій церковний об'єднання у межах Греко-католицького общества у Руському Крестуриї по надіянню Дух. Стога од 14. XII ч. 2227/1927, розчинює як виконавчі засідання пана Георгія Манойлова у Руському Крестуриї місце головного дзвінчика.

Конкурс до 31. януара 1928. року.

I. КОНКУРСНА ЗОЛОТУ:

1. Академічна піаністка або піаніст, котрия розуміє і може грати на піаніно так, що буде години на гармонійному поступанні у складі інших і проваганцій церковних хор. Сама жива музична діяльність, приступання і точне піднімання по жестах.

2. Конкурсант музичні будуть членами Богослужіння та Пензенської, котрия поважає свою християнську діяльність і котрия засвідчує фахівцями життям дава іспанською пархіяльною ассоціацією приклад як у церкви, так і у парохії;

конкурсант музичні будуть привороженню да засвідчених учасників у роботах при церквях християнських і просвітницько-релігійних.

II. ПЛАЦА.

Главник дзвінчика училища:

1. Квартет, все принадаюче підату, награду і гаудіевським будівникам;

2. 14. кат. ланци церковні жінки;

3. Руководник по сцені корінця життя од двох церковних хисніх номерах, котрия мають всесвітній розплив, югра жими. Од преславих хисніх номерах училища по номінанту корінця життя Третя гаудіевська плаця піднімання житто на сданій ячії.

4. Глаїкі дзвінчика по Ординаріїті у офіційну історію.

ІІІ. ДЛУЖНОСЦІ.

1. Главник дзвінчика має відповідні права крилою при церквях богослужіннях, підзвітніх, зразильниках і кожаднішніх так періодичних як і чрезічайних премія определено церковній класіце. Істо в алушках заслуговані дзвінчика служби при подніманні св. Таблиці та при інших святах церковних чинів.

2. Вони мають статиць, да чим скоріше запровадити у підзвітніх хорах або церковні та інші підзвітні хори у порахуванні засобів О. Царохом, одескою якого заступником.

3. Його дзвінчика, да с подзвітком у порахуванні засобів О.

Руски народ на тут способ у своїх гравіціях стоять перед сіднім новим народом бандитів та збійників, котри не познають нічніх свята, а є відома під час граничів своїм разбійством.

О тим найбічніше та найвиродостійніше бешедує самі числа, котрим може верити, бо су зас больницею звідкото логору підніти. Зас дзвітніх московських та петроградських (лінійні) засобів викличана співаком статистика: У другій половині року 1926. записані у Москві були 42,739 (шістнадцять зорів сімдесят трицієн та дзвін) разбійства, а число тих разбійств у Ленінграду у даскельома засобами вскіше. У двох валіах губернії Росії були у остаточній року 420 осіні, 37 напади з оружием, 800 крадзі, 19 забийства, 22 случаї чужкоранніх та 85 легкоранніх. Тиж джентель

округу Череповець ще не можу скрижати, же він їх не дабаю тоді вандровкаше: У остаточній 9 місяцях 1926. року залишило там військо 196 забивств та 260 случаї чужкоранніх. Еще очевидніше: По службеній рускій статистики виносили число позбавлених у війні пресвітерії роки а зас истого округу 2400 хіднох. А кеда ще тераз порахує тих інших, що пострадали у тим поганім округу од разбійством, дотік що скоро істече число!

Шопоха способи, на котрі ще сціла ошлебодзиця влада од того війска нужди та биди, вредили як вода на гуску зляга. Будували ще на два на три дому за дзвін, які би могли дзвін викликати запущені дзвін; але шицко задармо!

Поступований з дасцим та їх одховані там таке, що дасци у великих множествах сікають. Воля страшни жи-

катихетом почував звісці основних з мінторителів школах у церковних просторів.

4. Вони ще має стараць, да вони будуть по двома вибраними крилою на обідніх країсах ж вони має право віддавати також крилою на обідніх країсах ж училищу, кеда престаню бути крилою.

5. Головного візника буде дзвінчика отримовати курей предзвітів на менших підзвітках, котрі му будуть дужими труд працію наградами.

6. Преко ізбіжних вакансій буде має дзвінчика поучені учнів та учнів стедніх школах у церковних школах у церковних просторів.

7. Голови дзвінчика ще сам точно трансакція при богослужінні церковного Тягіка та підзвітках церковних власців, а кеда так музичні міжківці, да то кощчи якого помочи.

IV. Молібди обложенні засвідченим потребним документам місце ще придаць до 31 януара 1928. Греко-католицькій Церковній Офіціїї у Руському Крестуриї. Дія 2 фебруаря 1928. Церковній Офіціїї та відлаки шицки молібди за Ординаріяти преско Пархіяльного уряду засвідченим добре обравоженім предлогом.

Ординаріяти, кеда буде привати за музичні, новільські дзвінчика конкурентах до Крилою, да ще вінєдіні о звісці в гласу.

Михаїл Мудри

парох та предсайдент Церкви Офіціїї

Шветочни отпочивок

Недз. по Рождеству

ЕВАНГ. МАТЕ. ГЛ. II. ЗАЧ. 4.

Отшепішъ волхвомъ, се Ангель Госицень во си вівся Йосифу глаголя: воставъ, поими Отроча и Матерь его, и бѣзъ вѣтъ Египетъ и буди тамо, дондеже реку ти, хотіть бо Иродъ искати Отрочате, да погубить въ. Он же воставъ поят Отроча и Матерь его пощюю, и отиде въ Египетъ, и бѣ

тамо де умертвія Иродова: да сбудется реченное от Господа пророкомъ, глаголющімъ: от Египта возвратъ Сына моего. Тогда Иродъ видѣвъ, яко поруганъ бысть от волхвовъ, разгневавшися сѣло, и пославъ изби вся дѣти сущія въ Виелесмѣ его, от двохъ лѣтъ и нижайшихъ, по временіи, якіе нѣкто испита от волхвовъ. Тогда сбыться реченное пророкомъ, глаголющімъ:

шмеліли даць сціла на тут страшни вопросъ. И баш прето су уж анѣ не кадрия ограждичи злі потопту боляшевизму. Зас обтужувальській скорійшого руского режиму ще не можу у тей ствари указац. Стара Русія познала правда опасносці од дзвініх вовкох, цо ще отримовали по лесахъ, але не познала опасносці од дзвініх дасціхъ, цо ще блукаю по варошахъ і валахахъ і шицку державу у страху примаю!

Одвитовносці цада зас цалу терху і до неба випіону велико сцу на нових руских владарох і їх ненісні науки. Нужда тих дасціхъ бяздано сіда часці того зла, цо ішло по ступайахъ революціонарахъ у октобру 1918. року, як іх власні цинь. Вельо зорі хлопи і жени, цо івасці прияць іх нову науку, попадали ім як жертві. За дасци, цо пооставали, не

глась въ Рамѣ слышанъ биѣть, плачъ и рѣданіе и волынъ многъ: Рахиль, сла- чущащая чадъ своихъ, и не хотѧше утѣшити, яко не суть. Умершу же Ироду, се Ангель Господень во сиѣ явился Іосифу въ Египтъ, иллагояхъ: воставъ, помни Отроча и Матерь его, и иди въ землю Іса- миеву, извѣроша бо ищущіи душъ отрочате, оиъ же востанъ, поять Отроча и матерь его, и прииде въ землю Ісаиеву. Слы- шать же, яко Архелай царствуетъ въ Іудеи, имъсто Ирода отца своего, убоялся тамо ити: вѣст прі- сеть во сиѣ, отиде въ пре- хѣли Галілейскія. И при- шедъ, вселился во градъ нарніасьмъ, Назаретъ: яко да сбудется реченіе пророки: яко Назорей на- речется.

Код у мене добре раздума- ме кельо мученъ Иисус щерпци я вонжковаши предъ людьми, лемъ да може з нами буди и жицъ якъ совершили човекъ и такъ откупичъ отъ кичного прес- илитства родъ човечески, теди лехчайше похопише и того: прецо Иисус сцелъ да живъ жаданъ нами скриви въ Тайни Евхаристіи, подъ видомъ хлеба и вина. После Вифлеема, Назарета и Голгофы, то бы намъ не шамело трудно бути Благодатъ божия я- зицъ човекомъ. Тота рѣста мудрости и доброты, ѹо винажила яочевицъ, тата винажила и Тайство вири: Преса, Евхаристіи.

Якъ ю хме паякомъ изъ годинъ порозумицъ вовлещеніе Хри- стово, такъ эда не годинъ коро- азющицъ Евхаристію, и прето на бѣдствіе новаринъ, и з фар- геемъ туторицъ: „како може сиѣ намъ дати плотъ свою вири, бо візме, же Богъ може кельо

всиче аробицъ, якъ мы подумашъ. Ми у природи видимъ токи ствари, но ихъ не можемъ точно похопиши, а илакъ ихъ признашъ, и зе гуторицъ ільсъ Бога Его, заренко жита рушашъ до жеми, вонъ же тамъ роспода, а венка зажеленіи, ронка ви- трача, искра до влага и па- клашъ. Заренко уаревъ, коши же, тлачи и мела. Въ илого поста- ва хлебъ, хотри же претвори- на насту кровъ и цело. Код токе гайство хвости Богъ и погро- ди, якъ бы не мотъ то вробицъ у падироціи, живоше? Код чловекъ ма у ишру душу, и туго душу випоне тисненіе людюхъ, иона у каждимъ члене- жу оставо кала, а и такъ не пе- понгелъ на часинъ. Такъ и Иисусъ остава цалъ за неба, а шиши опегъ юе а Іімъ яспица.

Гайство насту взицъ имен- чила иста тока люботъ, то же- дали прибигъ на днево крика, Бары люби добра мацъ сколько дзеци, па и то самъ слаба сми- ка люботъ, якъ наше изоби нашъ Отецъ Небески.

У св. писку на сто ви- селіїи словесни означаю проропи по Духу св., якъ насъ Богъ бара ѹомби, Геваря; чунъ може забуди мацъ на- звено, а когъ бы мацъ и забу- дла, па забудзенъ я васъ. Свои слова доказалъ Богъ ѹомби. Вонъ яре насъ зиходъ въ неба на жемъ, а дополнчилъ свою любовъ тымъ, якъ осталъ въ нами у сиѣ тайни до конца света.

Чловече душа потребує Бога више, якъ ю приціска болъ, гріхи, искушени, и веа шерцо пести у себе суту и признати шието, и жада же зиши зе- сиимъ Створителемъ. Дзе юе андае и кеди юе андае на тамъ шиете душа зе-свій Богомъ? То може буди у св. пріечини. Пре потребу нашихъ душъ ароби- бодъ Богъ тово велике чудо, ѹо установилъ Св. Евхаристію, да може задоволіцъ любовъ шиески нашіхъ. Яки були милесердия, кедъ юши с Осифомъ и Марію у Назарету у бицій хижакіи, таки є и терза, кедъ петава въ нашихъ нашихъ сілзахъ, у на- шихъ маленькихъ ѿшакахъ.

Мих. Мудръ

старали же червени влади- ре сітити одъ яласци свой- ніч. Вельо пострадали одъ гладу и епидеміяхъ. Други же були моціїни о- стани у живоце, якъ презъ родичахъ и ихъ любови — препустили сами себе гладу — драгу презъ животъ по своимъ инстанкту. Одъ такихъ сістай теразъ ядро тихъ „запущенихъ“.

Большевізмъ провадзелъ обіено верно глад; стра- ціен гладъ 1921.—1922. ро- ку. Еари а езри фамеліи же порозадовали; и вельо сари дасци постали широ- ти. Старацъ же за віхъ, за найхудобнейшихъ ѹа худоб- нихъ, то не візналъ большевізмъ, а съ тимъ поважа- чи слово „запущенихъ“. Папска „всмоць Русії“ затувала вельо одъ гладу, але не могла одъ дасцихъ одбіцъ без- численіи пужда и яла, по- віс имъ грожели.

Главне цъ наївскими ис- точнікъ шицкіи нужди раз- таргана фамелія большевіцкимъ програжу. Цо бар- жай моціями большевікіи, баржай юе широко и гото- здо. Часцъ, котра мушела настрадацъ ти зашъ дасци. Святося фамелії обеанс- цена. Часто дасци своїхъ родичахъ не візвали ай, а ужъ за ніхъ не було шерцо мацерине. Съ початку то большевіци на симу одн- мали одъ родичахъ дасци, а теразъ ихъ найвінчайші разъ од- рушую сами. А дасци одру- шени, якъ розумліве, прені- даю. Цо останю у живоце візжаючи слово „запущенихъ“. А тотъ источникъ зла и тер- разъ не пресиха, але чеже и далі въ зиши, а тоге чо то створили, не візю по робицъ и якъ би потоцъ одъ ньюго застановицъ. —

Подобне легкомислене одховование младежки якъ у

Зес Р. Н. П. Д.

За членохъ II класи Рус- ского Народи. Просвітного Друштва ступеля чесни п. Дюра Шанта Конур и Ана Шанта роза. Уїфалушъ, Конур и уланцели по 100 дин. Янко Планчакъ, Рус. Керес- тур за 1928 р. 100 дин. Янко Гербутъ Р. Керес- тур за 1928 рок 100 дин. Дюра Палгаргай Р. Керес- тур за 1927 р. 100 дин. Дюра Рац Р. Керес- тур за 1928 р. 100 дин. Михаил Шеваш Конур за 1928 р. 50 дин. П. Владо Вишоневич Конур за 1927 р. 100 дин. Богумил Контра Ст. Врабас за 1928 рок 50 дин. Никола Баскаков Бр. Назар- ека за 1927 рок 50 дин. Дюра Шанта, Акроп Америка за 1928 рок 224 дин.

Нашо претплатніци

На 1927. рок обновили предплату слідующи п. п. Владо Наряди таргов. Р. Керес- тур за 1928 р. 50 дин. Петро Сакач Конур 100 дин. Янко Иван, под- знякъ Колура за 1928 р. 50 дин. Владо Хромын, байбер Конура за 1928 р. 50 дин. Денчи Пагошкай, Нови Сад за 1928 р. 50 дин. Денчи Пагошкай, Но- ви Сад за 1927 рок 50 дин. Михаил Кацірач, Ст. Вер- бас за 1927 р. 50 дин. Михаил Кацірач, Ст. Вербас за 1927 рок 100 дин. Янко Сабадош Рус. Крестур за 1927 рок 100 дин. Дюра Кечкеш, Бачинецъ за 1927 рок 50 дин. Андрі Кончин Дюрдьов за 1927 рок 100 дин. Мелана Уїфалушъ Конур за 1927 рок 100 дин. Дюра Шеваш Пшникорецъ за 1927 рок 100 дин. Митро Роман Р. Керес- тур за 1927 р. 100 дин. Денчи Пшникортай Р. Керес- тур за 1928 р. 100 дин. Михаил Сабадош Дюрдьов за 1928 р. 50 дин. Михаил Шанта конур Дюрдьов за 1928 р. 50 дин. Дюра Семан Р. Керес- тур за 1927 р. 100 дин. Михаил Планчакъ Р. Керес-

тур за 1927 р. 50 дин. Василь Шимко Р. Керес- тур за 1927 рок 100 дин. Михаил Сабадош конур. Рус. Керес- тур 1928 р. 100 дин. Янко Планчакъ, Рус. Керес- тур за 1928 р. 100 дин. Янко Гербутъ Р. Керес- тур за 1928 рок 100 дин. Дюра Палгаргай Р. Керес- тур за 1927 р. 100 дин. Дюра Рац Р. Керес- тур за 1928 р. 100 дин. Михаил Шеваш Конур за 1928 р. 50 дин. П. Владо Вишоневич Конур за 1927 р. 100 дин. Богумил Контра Ст. Врабас за 1928 рок 50 дин. Никола Баскаков Бр. Назар- ека за 1927 рок 50 дин. Дюра Шанта, Акроп Америка за 1928 рок 224 дин.

Тарговина

Жито	Дин.	302—305—
Кукурица	„	226—227:50
Ярецъ	„	245—250—
Ражъ	„	298—295—
Овесъ	„	242—245—
Мука 0	„	425 437—
Мука 2	Дин.	405—515—
Мука 5	„	385—395—
Мука 6	„	360—370—
Отруби	„	180—185—
Пасуля	„	360—370—

БЕРЗА

Берзин 1 златага марка	13.56 д.
Будна 1 пенги (ревнб)	9.90.
Італьян 100 лира	316—
Букарест 100 лей	34—
Лондон 1 фунт штерл.	275—
Нью-Йорк 1 доллар	56.80.
Париз 100 франки	224.70.
Прат 100 Чес. кр.	168—
Лівіт В. К. Б. д. д.	325.

ше блукаю по цалей Русії и постаяю звомъ, котре каре цалу державу прето, же випольніє основні ви- сади науки свого буль- шеніаму.

У нас нетъ бульшініаму, ані Його науки юе віхъо- но ѿсе трамац, бо видзи- якъ мудри чловекъ, дзе води- зи. Илакъ юе и у нас не- разъ явлює таки жалосни случаи у малимъ, юе у насъ у большевіцкій Русії по „закону“ раби! Не трафаю- ще зато, юе би юе може- буць людзіе ловодзели за большевікі, але пайбар- жай прето, бо премало ду- млю на тоти стари але- злата вредні слова: „На- міядихъ ішает остава!“ а лопні тымъ браця своё- го дзеци: „Але юе то инде дзеци, та вонъ не віна, юе роби!“

М. Федоренко.

искайшай Русії, по ніца- у дзецихъ кажды основ мор- зицкого живота и руна- дзеци на силу на драгу, сада юе було одъ кеди швей- ништоз! Тоти дзеци лож- попримали науку, ясну уча большевікі и жио такої по- ней: „Шинкоцілібоднол“ Тоти слова „велького“ Ле- піна имъ світи. А не гварел- вонъ и: „Вира — то ошюю- ви народ!“ але и: „Ра- боруйце грабоване!“ — Та- чи могло то остатъ презъ успіху — и юе мушело юе повеніціа- добеззінечісії?

Якъ намъ може вінъ чудно- буць, же мільйони людюхъ, котри мали такихъ и подоб- нихъ учительськохъ указаю підъ ноги краднці, пай- злата вредні слова: „На- міядихъ ішает остава!“ а лопні тымъ браця своё- го дзеци: „Але юе то инде дзеци, та вонъ не віна, юе роби!“

Чарні чусоры тихъ нѣ- цескихъ людскихъ створохъ